

مطالعه ی مروری تاثیر تمرین درمانی بر بهبود قدرت عضلات و بازتوانی حرکتی

اندام تحتانی بیماران سکته ی مغزی

مبینا میرعرب رضی^۱

۱. کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی بابل، بابل، ایران www.mmirarab1375@yahoo.com

مقدمه: سکته مغزی شایع ترین و ناتوان کننده ترین بیماری نورولوژیک در بالغین است. دارویی که بتواند عوارض سکته را برطرف کند وجود ندارد و بنابراین درمان اختلالات نورولوژیکی همیشه در دستان فیزیوتراپیست ها است. هدف از این مطالعه ی مروری بررسی مقالاتی درمورد تاثیر تمرین درمانی بر بهبود قدرت عضلات و بازتوانی حرکتی اندام تحتانی بیماران سکته ی مغزی بوده است.

مواد و روش ها: در این مطالعه ی مروری مقالات مرتبط با این موضوع که از سال ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۶ در منابع PubMed و MEDLINE منتشر شدند با کلیدواژه های stroke و exercise therapy و movement استخراج شدند.

یافته ها: در کل ۲۰ مقاله که دارای معیار ورود بودند انتخاب شدند و دریافتیم که تمرین درمانی اندام تحتانی بیماران سکته ی مغزی در بیش از ۷۵٪ موارد در بهبود قدرت عضلات و بازتوانی حرکتی موثر بوده است.

بحث و نتیجه گیری: طی تحلیل هایی که انجام شد تاثیر تمرین درمانی به مدت استفاده و کیفیت بکارگیری آن بستگی دارد. اکثر مقالات اتفاق نظر دارند که حرکتی که در یک بازه ی زمانی بصورت مداوم تحت نظارت فیزیوتراپیست انجام شد باعث بازتوانی حرکتی بیماران سکته ی مغزی شده است و نتیجه اینکه تمرین درمانی میتواند بعنوان یک متد موثر در تمام بیماران سکته ی مغزی بکار گرفته شود.

واژگان کلیدی: سکته مغزی، تمرین درمانی، بازتوانی حرکتی